rewşenbîr û siyasetmedarên Ereb û bi evê tûjbûn û gurkirina ji aliyê dezgehên ragihandinên Erebî ve, helbet hinek meremên xwe yên sereke hene û di pêşî de, tûjkirin û gurkirina kolana Erebî li ser Kurdan û yek ji encamên evê ton perwerdiyê, bûyerên meha avdarê bûn ku, hêştibû cemawerê Dêrê weke dijminekî bi ser bajarê Qamişlo de bête û ne weke cemawerekî gokê ku, tê cem hemwelatiyên weke xwe.

Lê ji berî ku, em çewtiya evê nirînê , ji xwendevan re didin şirovekirin, em ji xwediyên ewê nirînê dixwezin ku, ew hinekî li dora xwe, li hundirê welatên Ereban binirin. Ji berî ku, gef û guran ji Kurdan re dişînin û ji wan dixwezin; Bila tu têkiliyan bi Israîl re çênekin, ka çima ew ji evan dewletên Ereb ku, ala Israîl di hundir paytextên wan de li ba dibe naxwezin ew têkiliyên xwe yên dîplomatîk bi Israîl re bibirin. Weke em dizanin, bêtirî dewleteke Ereb bi hukumeta Israîl re peymanên aştiyê morkirine, weke Misir, tevî ku ew qubleta Ereban a konevaniyê ye, û ewên ku îmze nekirine jî, ewana û bi rengekî kargirtî ewê peymanê bi cih tînin; ev sîh sal e û di sînorê me û Israîl de yek fişeng jî nehatiye teqandin.

Ji bilî evê yekê jî û eger ku em Kurd bi rengekî hişmendî û bê tirs biramin û helwestên xwe bistînin, emê bibînin ku ti rêdan ji evê dijmantiya ku, dixwezin em bi Israîl re bikşînin tinene; ji bilî ku ew di bin du heyaman de hatiye. Yek bi bandoriya ramyariya Markisizmî, û ji berî wê jî ya Mislimantiyê, ku em bûbûn qurbana hizreke îdyolocî ya nêzîkî bawermendiyê, bêtirî ku nêzîkî kartêgirtiyê be ku, ew bi xwe rengdana konevaniyê ya pêşîn û serekeye. Tiştê dinê ku, dihêle em Israîl weke dijminekî xwe bibînin, ev ton konevaniya evan rêjîmên ku, Kurdistan zeftkirine û hemû rengên êşkencê û pişaftinê li ser me bi kartînin û em; Tevgera Kurd ji tirsê gihandine ewê radeya ku, ew xwe weke tevgereke erebî, nemaze di dozeyên ku bi miletê Ereb ve girêdayî, û ne weke tevgera miletekî ku, du perçeyên Kurdistanê ji aliyê du dewletên ereb ve hatiye zeftkirin, bibîne.

Li dawiyê em dixwezin bi yek gotinê bibêjin ku, konevanî kartêgirtine û ne tenê helwest û bawerî ye, weke ku çawa me fêmkiribû û hîne jî em, bi kar tînin; vegere dîrokê û li têkiliya me bi hersê miletên derdora me, Fars , Ereb û Tirkan re binire ku, em hertim ji ewê din re xebitîne û em hertim bûne qurbanên bawermendiyê û pê hatine xopandin; çi bawermendiya mislimantî dibe û çi jî ya markisizmî be. Lewre îro ji me tête xwestin ku, em di ber dozên xwe de bixebitin û hemû nirîn û baweriyan têxin raja doza miletê xwe û ne hertim milet û doza xwe bikin hilgirên dîtinên xelkê û li gor evê yekê ku, kartêgirtina Kurdan bi Israîl re hebe, çima na ji têkiliyê re û ev dewletên derdora me, di nav wan de Sûryê bi xwe jî, li razîbûna Emerêka û Israîl digerin.

Lehiya Serê Kaniyê